

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 86/2024
31.01.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Дубравке Дамјановић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Александра Цојића, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Горана Цветковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К бр.504/2022 од 05.04.2023. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.490/2023 од 31.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 31. јануара 2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Цојића – адвоката Горана Цветковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К бр.504/2022 од 05.04.2023. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.490/2023 од 31.10.2023. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К бр.504/2022 од 05.04.2023. године окривљени Александар Цојић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од пет година, у коју казну му је на основу члана 63. КЗ урачунато време проведено на задржавању почев од 16.03.2022. године од 13,30 часова до 16.03.2022. године до 15,03 часова, по решењу ПУ Лесковац КУ број 205/2022 од 13.03.2022. године.

Истом пресудом, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета – опојне дроге, ближе описане у изреци првостепене пресуде.

Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка ОЈТ у Лесковцу плати износ од 254.902,00 динара, а суду износ од 38.184,00 динара, те да суду на име

паушала плати износ од 15.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.490/2023 од 31.10.2023. године, делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног Александра Цојића и пресуда Основног суда у Лесковцу К бр.504/22 од 05.04.2023. године преиначена у погледу одлуке о казни, тако што је окривљени због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика, због ког је првостепеном пресудом оглашен кривим, на основу одредаба чланова 56. и 57. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од три године и два месеца у коју казну му је урачунато време проведено на задржавању од 16.03.2022. године од 13,30 часова до 16.03.2022. године до 15,03 часова, по решењу ПУ Лесковац КУ број 205/2022 од 13.03.2022. године, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Александра Цојића – адвокат Горан Цветковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 16. став 1, 2. и 4. ЗКП у вези члана 286. ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног наводи да се правноснажна пресуда заснива на незаконитим доказима, обзиром да су службена лица ПУ Лесковац приликом проналажења предметне количине опојне дроге поступила противно одредбама Законика о кривичном поступку, јер су дана 14.01.2021. године ушли у двориште и помоћни објект приватног лица, за коју радњу је било неопходно прибавити одлуку суда, при чему о томе нису обавестили ни надлежног јавног тужиоца у року од 24 сата, сходно члану 286. став 5. ЗКП.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени овога суда, не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 286. став 1. ЗКП прописано је да, ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна

да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, да се учинилац или саучесник не сакрије или не побегне, да се открију или обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, као и да прикупи сва обавештења која би могла бити од користи за успешно вођење кривичног поступка. Ставом 2. истог члана, између осталог, прописано је да у циљу испуњења дужности из става 1. овог члана, полиција може да предузме потребне мере и радње и да о чињеницама и околностима које су утврђене приликом предузимања појединих радњи, а могу бити од интереса за кривични поступак, као и о предметима који су пронађени или одузети, саставити записник или службену белешку. Ставом 4. истог члана, прописано је да о предузимању мера и радњи полиција одмах, а најкасније у року од 24 часа након предузимања обавештава јавног тужиоца.

Из списка предмета прозилази да су критичном приликом – дана 14.01.2021. године, овлашћена службена лица ПУ Лесковац, поступајући по пријави, у улици ... број .. у Лесковцу, у напуштеном помоћном објекту – у шупи пронашли кесу у којој су биле таблете и сува биљна материја налик на опојну дрогу марихуану. Овлашћена службена лица су о предузетим радњама сачинила службену белешку и извештај број 21745/2021 од 14.01.2021. године, из којих произилази да је критичном приликом обезбеђено лице места до доласка криминалистичког инспектора, након чега је сачињен и извештај о форензичком прегледу лица места.

Дакле, у конкретном случају овлашћена службена лица су у свему поступила у складу са овлашћењима из члана 286. ЗКП и о преузетим радњама и пронађеним предметима сачинила службену белешку и извештај од 14.01.2021. године, те су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног да овлашћена службена лица ПУ Лесковац нису могла предузети наведене радње, јер се ради о приватној имовини. При томе околност да у конкретном случају о предузимању мера и радњи полиција није одмах, а најкасније у року од 24 сата, обавестила јавног тужиоца, по оцени овога суда, није од утицаја на законитост овако изведених доказа, јер је очигледно из целине кривичног поступка да ово није довело у питање руководећу улогу јавног тужиоца у тој процесној ситуацији.

Са изнетих разлога, налазећи да правноснажном пресудом није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, Врховни суд је поднети захтев браниоца окривљеног у овом делу одбио као неоснован.

Исти захтев је у преосталом делу одбачен као недозвољен, из следећих разлога:

У преосталом делу захтева, бранилац окривљеног наводи да су „разлози које наводи Апелациони суд у погледу одбране окривљеног који се тиче могућности настанка трагова на предметним кесама паушални и недопустиви“, којим наводима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Надаље, бранилац у осталом делу захтева указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа у односу на број пластичних кеса у којима је била смештена опојна дрога и броја кеса које су биле предмет анализе постојања биолошких трагова на њима, уз закључак да се „због бројних противречности у изведеним доказима не би могло на несумњив начин рећи да је

утврђено питање кривице окривљеног у конкретном случају“, и да је „букални брис окривљеног могао бити злоупотребљен у поступку вештачењем биолошких трагова на кесама или у поступку упоређивања тих трагова и букалног бриса окривљеног“.

Како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљенима преко бранилаца, то је поднети захтев у овом делу одбачен као недозвољен.

Са свега изложеног, а основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Дубравка Дамјановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић